

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/540/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214203427
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214203427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci žalobkyne: T. T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., L. XX, zastúpená JUDr. Janou Kompišovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jakubovo nám. č. 9, proti žalovnej: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., V. XXX/XXX, o zaplatenie sumy 1.200,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 26. novembra 2014 č. k. 10C/58/2014-109, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 26.11.2014 č. k. 10C/58/2014-109 pri právnom posúdení podľa § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 580 Obč. zák., v plnom rozsahu zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa táto voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 1.200,- eur s príslušenstvom, nakoľko neužívala spoločnú nehnuteľnosť v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu za obdobie dvoch rokov späť od podania žaloby (od 24.02.2012). Samotná žalobkyňa v konaní potvrdila, že nikdy nemala záujem užívať svoj spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach. Uvedená skutočnosť na druhej strane však nezabavuje druhého spoluvlastníka (žalovanú) vydať druhému spoluvlastníkovi (žalobkyni) bezdôvodné obohatenie vzniklé užívaním spoluvlastníckeho podielu žalobkyne. V konaní nebolo takisto preukázané ani to, že žalovaná by bránila žalobkyni v užívaní jej spoluvlastníckeho podielu. Predmet spoluvlastníctva obidvoch účastníčok tohto konania (rodinný dom) v čase od januára 2012 do 15.07.2013 za výslovného súhlasu obidvoch spoluvlastníčok obýval syn žalovanej Y. W.. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie potvrdila, že nájomné od Y. W. nepýtala. Samotná skutočnosť, že na spoločnom pozemku mala žalovaná zriadenú psiu bídu, pričom pes pobehoval po celom pozemku, ešte neznamená, že týmto spôsobom bol žalovanou užívaný aj spoluvlastnícky podiel žalobkyne. Z titulu prenájmu celej náhrady v konaní vypočítanému svedkovi Z. X. žalovanou, bolo v konaní preukázané, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila týmto prenájomom iba za obdobie r. 2012, spolu vo výške 40,- eur, z čoho 50% pre žalobkyňu predstavuje 20,- eur. Žalovaná však za žalobkyňu v r. 2012 a 2013 uhradila daň z nehnuteľnosti spolu v sume 31,08 eura (2 x 15,54 eura), čo pri akceptovaní jednostranného započítania pohľadávky žalovanej voči žalobkyni v sume 31,08 eura k pohľadávke žalobkyne 20,- eur, znamená vzájomnú kompenzáciu obidvoch nárokov.

2. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie si konajúci súd vymienil právo rozhodnúť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa žiadajúc KS v Nitre, aby po oboznámení sa s vecou, napadnutý rozsudok OS Komárno č. 10C/58/2014 z 26.01.2014 ako vecne i právne nesprávny podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Eventuálne navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť v zmysle predloženého žalobného petitu. Zároveň žalobkyňa žiadala priznať aj náhradu trov odvolacieho konania. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. To ako sa prvostupňový súd vysporiadal s otázkou nároku vlastníka v súvislosti s užívaním spoluvlastníctva iným subjektom, je nepreskúmateľné. Derivovať z nečestného správania za spoluvlastníka (žalovanej) akékoľvek výhody, dokonca v neprospech inej osoby (žalobkyne) je v právnom štáte neprípustné, pretože z nepráva nikomu nemôže vzniknúť právo. V napadnutom rozsudku chyba, čo i len čiastočná zmienka o konštantnej judikatúre všeobecných súdov, na ktoré v konaní žalobkyňa poukázala. Napadnuté rozhodnutie je jednoznačne arbitrárne a matematické výpočty súdu v ňom obsiahnuté sú nepreskúmateľné. Tým, že žalovaná platila daň z nehnuteľnosti na žalobkyňu jej nevznikla pohľadávka voči žalobkyňi. Je vôbec otázne, či zo strany žalovanej došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávky. Nie je správne, ak súd podľa vlastného uváženia selektuje uvedené výpovede za vierohodné a nevierohodné, tak ako to bolo v prípade uvedenej výpovede p. M. T. Je zrejmé, aj z obsahu čestného prehlásenia podpísaného L. T., že to bola práve žalovaná, ktorá žalobkyňi predmetné nehnuteľnosti zamedzila užívať.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací v zmysle ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej iba „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 378 ods. 1, 2 a § 380 ods. 2 CSP a následne dospel k tomu právnomu záveru, že podané odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. V danom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní o podanej žalobe žalobkyne týkajúcej sa voči žalovanej zaplata sumy 1.200,- eur s príslušenstvom, v intenciách ust. § 185 a nasl. CSP zistil vo veci skutkový stav, ktorý pri dodržaní postupu hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP (jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti) aj následne správne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (§ 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 580 Obč. zák.).

8. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd odvolaním žalobkyne zo dňa 23.01.2015 napadnutý rozsudok OS Komárno č. k. 10C/58/2014-109 zo dňa 26.11.2014, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v ďalšom odkazuje odvolací súd na samotný rozsah ako aj obsah napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 cit. zák.). Aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní zo strany žalobkyne nebolo preukázané to, že by jej žalovaná bránila nejakým spôsobom v užívaní spoluvlastníckeho podielu pripadajúceho na žalobkyňu. Medzi účastníkmi tohto konania nedošlo ani k uzatvoreniu dohody o užívaní predmetných nehnuteľností, čo na druhej strane preukazuje aj nezáujem žalobkyne predmetné nehnuteľnosti, resp. svoj spoluvlastnícky podiel na nich aj užívať. Dôkazom uvedeného je aj výlučné platenie daní z týchto nehnuteľností za roky 2011, 2012 a 2013 výlučne iba žalovanou a takisto aj udelenie súhlasu žalobkyňou k užívaniu domovej nehnuteľnosti JC. (synom žalovanej) od januára 2012 do júla 2013. Žalobkyňa ako podielová spoluvlastníčka vyše dvadsať rokov zanedbáva svoje povinnosti rezultujúce pre ňu z tohto právneho inštitútu, a to najmä platiť dane a podieľať sa aj na údržbe, resp. zveľaďovaní predmetu spoluvlastníctva, ktoré povinnosti v súčasnej a minulej dobe realizuje iba žalovaná. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade zo strany žalovanej došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávok podľa § 580 Obč. zák., pričom započítavací prejav žalovanej možno vzhľadom na jej písomnom vyjadrení k podanej žalobe, nachádzajúcim sa na

č.l. 33, ako aj vo výpovedi splnomocneného zástupcu žalovanej nachádzajúcej sa na č.l. 41. Odvolací súd takisto poznamenáva, že obidve pohľadávky účastníčok konania majú finančný charakter, čo nevylučuje ich vzájomné započítanie. Na margo vzniklej výšky bezdôvodného obohatenia, odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie ju určil správne, keď akceptoval výšku nájomného za inkriminované obdobie platené p. Z. X. žalovanej a na druhej strane takisto správne akceptoval aj platenie dane z nehnuteľnosti za r. 2011 až 2013 aj za žalobkyňu a to žalovanou, resp. Z. X.. Vzájomným započítaním pohľadávok obidvoch sporových strán sa následne súd prvej inštancie dopracoval k číslu nula, resp. k zamietnutiu podanej žaloby ako nedôvodnej. Pokiaľ ide o povinnosť súdu prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku reagovať na jednotlivé judikáty použité jednou zo sporiacich sa strán, tak táto povinnosť súdu je daná iba vtedy, ak judikát konkrétnej spisovej značky bol prijatý v danej prejednávanej veci.

9. S prihliadnutím na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalobkyne voči zamietajúcemu rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 26.11.2014 č. k. 10C/58/2014-109 rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania priznal žalovanej, majúc v tomto konaní plný úspech.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podanie dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).